

Biblinės meditacijos ir maldos aštuondienui

1-oji diena

Dievo pašaukti

„Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau“ (Jn 15, 16)

Pr 12, 1–4 (Abraomo pašaukimas)

Jn 1, 35–51 (Pirmųjų mokinių pašaukimas)

Meditacija

Kelio pradžia yra žmogaus ir Dievo, kūrinio ir Kūrėjo, laiko ir amžinybės susitikimas.

Abraomas išgirdo kvietimą: „Eik į kraštą, kurį tau parodysiu.“ Panašiai kaip Abraomas esame kviečiami palikti tai, kas mums pažįstama, ir eiti į vietą, kurią Dievas parengė mūsų širdžių gelmėje. Pakeliui tampame vis labiau savimi, tokia tauta, kurios Dievas norėjo nuo pradžios. Sekdami mums skirtu jo pašaukimu tampame palaiminimu mūsų mylimiems žmonėms, artimiesiems, pasauliui.

Dievas mūsų ieško savo meile. Dievas tapo žmogumi Jėzuje, jame mes sutinkame Dievo žvilgsnį. Mūsų gyvenime, panašiai kaip ir Jono evangelijoje, Dievo kvietimas išgirstamas įvairiais būdais. Paliesti jo meilės leidžiamės į kelionę. Šiame susitikime einame perkeitimo keliu.

Tai šviesi meilės santykio pradžia, visuomet išdrįstant pradėti iš naujo.

„Vieną dieną supratai, kad net tau nesuvokiant tavo būties gelmėje jau buvo įrašytas žodis „Taip“, ir tu pasirinkai sekti Kristumi... Kristaus artumo tyloje tu išgirdai jo žodį: „Ateik ir sek paskui mane. Aš suteiksiu tavo širdžiai atilsį.“ (Brolis Roger, „Taizé šaltiniai“)

Malda

Jėzau Kristau,

tu ieškai mūsų, nori mums dovanoti savo draugystę
ir vesti mus į vis apstesnį gyvenimą.

Suteik mums pasitikėjimo atsiliepti į tavo kvietimą,
kad galėtume būti perkeisti
ir liudyti tavo švelnumą pasauliui.

2-oji diena

Bręsti vidujai

„Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu“ (Jn 15, 4a)

Ef 3, 14–21 (Kad Kristus gyventų mūsų širdyse)

Lk 2, 41–52 (Marija laikė šiuos įvykius savo širdyje)

Meditacija

Susitikimas su Jėzumi kelia troškimą pasilikti su juo ir gyventi jame: tai vaisiaus brandimo metas.

Jėzus, būdamas visiškai žmogus, kaip mes, augo ir brendo. Jis gyveno paprastą gyvenimą, išsisknijusį žydų tikėjimo praktikoje. Neviešo gyvenimo Nazarete metu, kai regimai nevyko nieko ypatinga, jį maitino Tėvo buvimas ir artumas.

Marija kontempliavo Dievo veikimą savo ir jos Sūnaus gyvenime. Ji laikė tuos dalykus savo širdyje. Taip ji palengva mokėsi priimti Jėzaus slėpinį.

Mums taip pat reikia ilgo brandos laikotarpio, viso gyvenimo, kad pasiektume Kristaus meilės gelmes, leistume jam gyventi mumyse ir patys gyventume jame. Mums nežinant kaip, Dvasios veikimu Kristus apsigyvena mūsų širdyse. Per maldą, Žodžio klausymąsi, dalijimąsi su kitais, įgyvendinant tai, ką supratome, stiprėja mūsų vidinė esybė.

„Leisti Kristui nužengti į mūsų būties gelmes... Jis persmelks mūsų proto ir širdies sritis, jis pasieks mūsų kūno vidinę gelmę taip, kad vieną dieną ir mes patirsime gailėstingumo gelmę.“ (Brolis Roger, „Taizé šaltiniai“)

Malda

Šventoji Dvasia,
leisk širdyse priimti Kristaus buvimą
ir puoselėti tai kaip meilės paslaptį.
Maitink mūsų maldą,
apšviesk, kai skaitome Šventąjį Raštą,
veik per mus,
idant tavo dovanų vaisiai galėtų palengva bręsti mumyse.

3-ioji diena

Sudaryti vieną kūną – „Kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau“ (Jn 15, 12b)

Kol 3, 12–17 (Apsivilkite nuoširdžiu gailestingumu)

Jn 13, 1–15. 34–35 (Mylėkite vieni kitus)

Meditacija

Mirties išvakarėse Jėzus suklupo mazgoti mokinių kojas. Jam buvo pažįstami bendro gyvenimo sunkumai, atleidimo ir tarpusavio tarnystės svarba. Jis sakė Petriui: „Jeigu tavęs nenumazgosiu, neturėsi dalies su manimi.“

Petras priėmė Jėzų prie savo kojų. Jis buvo numazgotas ir paliestas Kristaus nuolankumo ir švelnumo. Vėliau jis seks Jėzaus pavyzdžiu ir tarnaus tikinčiųjų bendrystei ankstyvojoje Bažnyčioje.

Jėzus nori, kad gyvybė ir meilė tekėtų per mus panašiai kaip syvai per vynmedį, kad krikščionių bendruomenės sudarytų vieną kūną. Tačiau šiandien, panašiai kaip praeityje, nėra lengva gyventi kartu. Mes dažnai susiduriame su savo ribotumu. Kartais mums nepavyksta mylėti tų, kurie yra arti mūsų bendruomenėje, parapijoje ar šeimoje. Kai kada mūsų santykiai visiškai sužlunga.

Kristuje kviečiami apsivilkti gailestingumu ir nesuskaičiuojamai daug kartų pradėti iš naujo. Pripažinimas, kad esame Dievo mylimi, skatina mus priimti vienas kitą su mūsų stiprybėmis ir silpnybėmis. Tuomet tarp mūsų yra Kristus.

„Beveik nieko neturėdamas tu kuri susitaikinimą tame bendrystės slėpinyje, kuris yra Bažnyčia. Džiūgauk, esi palaikomas šio bendro dalyvavimo, nebese vienas, visuose dalykuose žengi į priekį su savo broliais. Drauge su jais tu esi pakviestas išgyventi bendrystės alegoriją.“ (Brolis Roger, „Taizė šaltiniai“)

Malda

Dieve, mūsų Tėve,
tu mums apreiški savo meilę per Kristų
ir per mūsų brolius bei seseris.
Atverk mūsų širdis,
kad galėtume priimti vieni kitus su mūsų skirtingumu
ir gyventi atleidimu.
Suteik malonę gyventi vienybėje viename kūne,
kad atsiskleistų, jog kiekvienas žmogus yra dovana
ir kad visi drauge atspindėtume gyvąjį Kristų.

4-oji diena

Melstis drauge

„Jau nebevedinu jūsų tarnais, <... > jus aš draugais vedinu“ (Jn 15, 15)

Rom 8, 26–27 (Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumui)

Lk 11, 1–4 (Viešpatie, išmokyk mus melstis)

Meditacija

Dievas trokšta santykio su mumis. Jis ieško mūsų, kaip ieškojo Adomo šaukdamas jį sode: „Kur tu esi?“ (*Pr 3, 9*).

Kristuje Dievas atėjo susitikti su mumis. Jėzus gyveno maldoje glaudžiai vienydamasis su Tėvu, kurdamas draugystės ryšius su savo mokiniais ir visais sutiktaisiais. Jis supažindino juos su tuo, kas buvo jam brangiausia: meilės santykiu su savo Tėvu, kuris yra ir mūsų Tėvas. Jėzus ir jo mokiniai buvo įsišakniję turtingoje žydų tradicijoje, jie drauge giedojo psalmes. Kartais Jėzus atsitraukdavo melstis vienas.

Melstis galime pavieniui arba drauge su kitais. Malda gali reikštis per nuostabą, skundą, užtarimą, dėkojimą ar tiesiog tylą. Kartais labai norėtume melstis, bet nežinome, kaip tai daryti. Tada kelią paruošti gali atsigręžimas į Jėzų, prašant jo: „Išmokyk mane.“ Pats mūsų troškimas jau yra malda.

Pagelbėti gali susibūrimas grupėje. Per giesmes, žodžius ir tylą kuriama bendrystė. Jei meldžiamės su kitų tradicijų krikščionimis, kartais su nuostaba galime pajusti vienybę dėl draugystės ryšio, kylančio iš To, kuris yra anapus visokių susiskaldymų. Formos gali skirtis, tačiau mus suburia ta pati Dvasia.

„Mūsų bendros maldos reguliarume Jėzaus meilė skleidžiasi mumyse, mums net nežinant kaip. Bendra malda nepakeičia mūsų asmeninės maldos. Viena palaiko kitą. Kiekvieną dieną skirkime laiko atnaujinti asmeninį artumą su Jėzumi Kristumi.“ (Brolis Roger, „Taizé šaltiniai“)

Malda

Viešpatie Jėzau,

visas tavo gyvenimas buvo malda,

tobula darna su Tėvu.

Per savo Dvasią išmokyk mus melstis pagal tavo valią.

Tegul viso pasaulio tikintieji vienijasi užtarimo bei šlovinimo maldoje ir teateinie tavo meilės karalystė.

5-oji diena

Leistis būti žodžio perkeistiems „Jūs jau esate švarūs dėl žodžio..“ (Jn 15, 3)

Ist 30, 11–20 (Viešpaties žodis labai arti)

Mt 5, 1–12 (Palaiminti jūs)

Meditacija

Dievo žodis yra labai arti mūsų. Tai yra palaiminimas ir meilės pažadas. Jei atveriamė savo širdis, Dievas mums kalba ir kantriai perkeičia tai, kas mumyse apmirę. Jis pašalina tai, kas trukdo augti tikram gyvenimui, panašiai kaip vynuogių augintojas apkarpo vynuodį.

Kai reguliariai, tiek pavieniui, tiek grupėje, apmąstome biblinį tekstą, keičiasi mūsų požiūris. Daugelis krikščionių kasdien meldžiasi pagal Palaiminimus. Tai leidžia išvelgti laimę, paslėptą neišsipildžiusiuose dalykuose; laimę, esančią anapus kančios: palaiminti tie, kas Dvasios paliesti nebesulaiko savo ašarų, bet leidžia joms tekėti ir taip gauna paguodą. Kai jie atranda savo viduje slypinčią versmę, pradeda alkoti teisingumo, trokšti drauge su kitais įsipareigoti dėl taikos pasaulyje.

Mes nuolat kviečiami atnaujinti savo įsipareigojimą gyvenimui per savo mintis ir veiksmus. Kartais iš anksto čia ir dabar ragaujame tą palaiminimą, kuris pilnatvę pasieks laikų pabaigoje.

„Melskis ir dirbk, kad Dievas galėtų viešpatauti, kad tavo dienoje darbą ir poilsį gaivintų Dievo žodis. Viskame išlaikyk vidinę tylą, kad pasiliktum Kristuje. Tepersmelkia tave Palaiminimų dvasia, džiaugsmas, paprastumas, gailestingumas.“ (Kasdienė Grandchamp seserų malda)

Malda

Palaimingas gyrius tau, Dieve, mūsų Tėve,
už tavo Žodžio dovaną Šventajame Rašte
ir jo perkeičiančią galią.
Padėk mums visada rinktis gyvenimą
ir vadovauk mums savo Dvasia,
kad galėtume patirti laimę, kuria tu nori dalytis su mumis.

6-oji diena

Priimti kitus

„Kad duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų“ (Jn 15, 16b)

Pr 18, 1–5 (Abraomas priima svečius prie Mamrės ąžuolų)

Mk 6, 30–44 (Jėzus gailisi minios)

Meditacija

Kai mes leidžiamės perkeičiami Kristaus, mumyse jo meilė auga ir duoda vaisių. Sutikti kitą yra konkretus būdas dalytis meile, esančia mumyse.

Per savo gyvenimą Jėzus svetingai priėmė sutiktus žmones. Jis klausėsi jų, leidosi paliečiamas, nebijodamas jų kančios.

Evangelijos pasakojime apie duonos padauginimą Jėzus susijaudina gailėdamas alkanos minios. Jis žino, kad turi būti pamaitintas visas žmogaus asmuo ir kad tik jis vienintelis gali iš tikrųjų žmones pasotinti duona ir numalšinti jų gyvenimo troškulį. Tačiau Jėzus nenori to daryti be savo mokinių, be to nedidelio indėlio, kurį jie gali jam duoti: penkių kepalėlių duonos ir dviejų žuvų.

Ir šiandien jis mus ragina būti bendradarbiais, besąlygiškai priimant kitus. Nereikia kažko ypatingo, kad žmogus jaustųsi priimamas: pakanka malonaus žvilgsnio, dėmesingo išklausymo, tikro buvimo. Kai mes pasiūlome savo varganas galimybes Jėzui, jis nuostabiu būdu jas padaugina.

Tuomet patiriame tai, ką padarė Abraomas: duodami gauname, o svetingai priimdami kitus būname gausiai palaiminami.

„Priimdami svečių mes priimame patį Kristų.“

„Ar tie, kuriuos mes diena iš dienos priimame, išvelgs mumyse žmones, spinduliuojančius Kristų, kuris yra mūsų ramybė?“ (Brolis Roger, „Taizé šaltiniai“)

Malda

Jėzau Kristau, tu žinai mūsų troškimą

besąlygiškai priimti šalia mūsų esančius brolius ir seseris.

Tu žinai, kaip dažnai jaučiamės bejėgiai jų kančių akivaizdoje,

tu pirma negu mes jau priėmei juos savo gailėstingumu.

Kalbėk jiems per mūsų žodžius, palaikyk juos per mūsų veiksmus.

Tegul tavo palaiminimas pasilieka su mumis visais.

7-oji diena

Augti vienybe

„Aš esu vynmedis, o jūs šakelės“ (Jn 15, 5a)

1 Kor 1, 10–13; 3, 21–23 (Argi Kristus padalytas?)

Jn 17, 20–23 (Kaip mes esame viena)

Meditacija

Savo mirties išvakarėse Jėzus meldėsi, kad Tėvo jam pavestieji būtų viena: „Tegul visi bus viena <...> kad pasaulis įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs.“. Susivieniję su juo, kaip šakelė įaugusi į vynmedį, mes dalijamės tais pačiais syvais, kurie cirkuliuoja tarp mūsų ir mus gaivina.

Kiekviena tradicija yra savaip turtinga ir siekia vesti mus į tikėjimo šerdį: į bendrystę su Dievu per Kristų Šventojoje Dvasioje. Kuo labiau išgyvename šią bendrystę, tuo labiau esame susiję su kitais krikščionimis ir visa žmonija. Paulius įspėja mus dėl nuostatos, kuri kėlė grėsmę jau pirmųjų krikščionių vienybei: absoliutinti savo tradiciją nepaisant Kristaus kūno vienybės. Tuomet skirtumai mus skaldo, užuot praturtinę. Paulius žvelgia labai plačiai: „Viskas jūsų, bet jūs patys – Kristaus, o Kristus – Dievo“ (*1 Kor 3, 22–23*).

Kristaus valia įpareigoja mus eiti vienybės ir susitaikymo keliu, taip pat vienytis su jo malda: „Tegul visi bus viena <...>, kad pasaulis įtikėtų“ (*Jn 17, 21*).

„Niekuomet nesusitaikyk su krikščionių susiskaldymo skandalu: visi lengvai išpažįsta meilę artimui, vis dėlto lieka susiskaldę. Tegul Kristaus Kūno vienybė tampa tavo aistringų siekiu.“ (Brolis Roger, „Taizé šaltiniai“)

Malda

Šventoji Dvasia, tu esi gaivinanti liepsna ir švelnus dvelkimas.

Ateik ir pasilik mumyse.

Atnaujink mūsų karštą vienybės troškimą,

kad gyventume suvokdami tavyje mus vienijantį ryšį.

Tegul visi krikščionys, Krikšto metu apsivilkę Kristumi,

susivienija ir drauge liudija apie juos gaivinančią viltį.

8-oji diena

Susitaikymas su visa kūrinija

„Kad jumyse būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų“ (Jn 15, 11)

Kol 1, 15–20 (Visa juo laikosi)

Mk 4, 30–32 (Mažas kaip garstyčios grūdelis)

Meditacija

Laiške kolosiečiams užrašytas himnas Kristui kviečia mus šlovinti visą visatą apimančią Dievo išganymą. Per nukryžiuotą ir prisikėlusį Kristų buvo atvertas susitaikinimo kelias: net kūrinijai skirtas ateities pažadas gyventi ramybėje.

Tikėjimo akimis matome, kad Dievo karalystė yra tikrovė, esanti labai arti, tačiau tuo pat metu ji dar labai maža, vargiai matoma, panaši į garstyčios grūdelį. Vis dėlto ji auga. Prisikėlusiojo Dvasia veikia net mūsų pasaulio varguose. Jis ragina mus drauge su visais geros valios žmonėmis nenuilstamai siekti teisingumo bei taikos, rūpintis, kad žemė vėl taptų gyvenama vieta visiems kūriniams.

Mes dalyvaujame Dvasios darbe, kad visa kūrinija galėtų šlovinti Dievą. Kai gamta kenčia, kai žmonės palūžta, prisikėlusio Kristaus Dvasia ragina mus neprarasti drąsos ir dalyvauti gydymo darbe.

Kristaus atneštas naujas gyvenimas, nors būdamas paslėptas, daugeliui yra vilties šviesa. Tai visuotinio susitaikinimo versmė, dovanojanti ne iš mūsų kylantį džiaugsmą: „Kad jumyse būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų“ (Jn 15, 11).

„Ar nori švęsti Kristaus per Šventąją Dvasią dovanojamą naują gyvenimą, kad jis gyvuotų tavyje, tarp mūsų, Bažnyčioje, pasaulyje ir visoje kūrinijoje?“ (Antrasis pažadas Grandchamp bendruomenės įžadų apeigose)

Malda

Triskart šventas Dieve, dėkojame tau už tai, kad sukūrei ir pamilai mus.
Dėkojame už tavo buvimą mumyse ir kūrinijoje.
Išmokyk mus viltingai žvelgti į pasaulį, kaip tu į jį žvelgi,
kad galėtume dirbuotis dėl pasaulio, kur klesti teisingumas ir taika
tavo vardo šlovei.

Grandchamp bendruomenė: ekumeninė patirtis gyvenant vienuolijoje

1930 m. Romandijos (prancūziškai kalbančios Šveicarijos dalies) reformatės, priklausančios vadinamajai „Moržo(*Morges*) moterų“ grupei, iš naujo atrado, kokia svarbi tyla ir Dievo žodžio klausymasis sekant Kristumi, kuris dažnai pasitraukdavo į vieatvę melstis. Jos vesdavo dvasines rekolekcijas ir netrukus atvėrė galimybę taip pat kitiems žmonėms dalyvauti tose rekolekcijose, gana reguliariai vykusiose nedideliame Granšano kaime prie Nešatelio ežero. Ilgainiui iškilo poreikis turėti nuolatinę maldos ir svetingo priėmimo vietą. Toje vietovėje apsigyveno moteris, kuri vėliau tapo sesuo Margarita (*Marguerite*). Netrukus prie jos prisijungė dar dvi moterys. Rekolekcijų iniciatorė Geneviève Micheli savo malda lydėjo šią kuklią užuomazgą ir drąsino tris pirmąsias seseris jų dvasinėje kelionėje. Jų prašymu 1944 m. ji tapo pirmoji bendruomenės motina.

Kadangi iš Reformacijos kilusiose Bažnyčiose tuo metu nebuvo vienuolinių bendruomenių, pirmosios seserys neturėjo patirties nei savo liturginių knygų, nei vienuolijos regulos, todėl kreipėsi į kitų konfesijų vienuolynus, ieškodamos gairių. Jos buvo atviros kitų tradicijų turtams. Seserys turėjo visko išmokti: kaip grįsti gyvenimą kasdien apmąstomu Dievo žodžiu, gyventi bendruomenėje ir svetingai priimti kitus.

Pirmosios seserys kentėjo dėl krikščionių susiskaldymo, ypač motina Genovaitė (*Geneviève*), kuri suprato, koks svarbus yra ekumeninis ir teologinis darbas. Tačiau šis darbas turėjo būti grindžiamas tuo, kas jai buvo svarbiausia, būtent malda pagal *Jn 17, 21*: „Tegul visi bus viena! Kaip tu, Tėve, manyje ir aš tavyje, tegul ir jie bus viena mumyse, kad pasaulis įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs.“ Ji siekė atiduoti savo gyvenimą dėl vienybės Kristuje ir per Kristų, kol ateis diena, kai Dievas bus viskas visame kame. Todėl ekumeninės bendruomenės pašaukimas buvo ne pasirinktas dalykas, bet dovana, nuo pradžių priimta malonė, gimusi iš neturto.

Ši malonė buvo patvirtinta ir žadinama per lemtingus susitikimus. Vienas iš tokių gimstančiai bendruomenei buvo susitikimas su kun. Pauliu Couturier. Jis buvo katalikų kunigas Lione, vienas iš ekumenizmo pionierių ir dabartinės Maldos už krikščionių vienybę savaitės iniciatorių. Tarp jo ir pirmųjų seserų užsimezgė gilūs ryšiai, jis ištikimai lydėjo jas dvasinėje kelionėje, ir tai liudija jų korespondencija. 1940 metais kunigas rašė motinai Geneviève:

<...> Neturėtų būti tokių dvasinių rekolekcijų, kuriose krikščionys aiškiai nepajustų kančios dėl susiskaldymų ir nepasiryžtų dirbuotis dėl vienybės karšta malda ir nuolatinio nuskaistinimu. <...> Man vienybės problema pirmiausia ir iš esmės yra vidinio gyvenimo orientavimo problema. Jūs galite suprasti, koks svarbus man jūsų prašymas ir jūsų darbas organizuojant dvasines rekolekcijas. Karštai melskimės, kitaip tariant, laisvai įsileiskime Kristų pas save.“

Kitas labai svarbus susitikimas buvo su Roger Schützu, būsimuoju Taizé broliu Roger, kuris apsilankė pas Grandchamp seseris 1940 m. Seserys drąsino jo paieškas, o jis palaikė su jomis kontaktą. Laikui einant bendrystės ryšiai plėtojosi ir tapo ypač gilūs 1953 m., kai Grandchamp bendruomenė priėmė Taizé regulą ir liturgiją netrukus po jų viešo paskelbimo. Brolis Roger rašė:

„Nuolatinė vienybės paieška suteikia žmogui vidinės harmonijos, suderina mintis ir darbus, buvimą ir veikimą. Ši pusiausvyra įgyjama tokiu mastu, kiek mes žingsnis po žingsnio siekiame darnos su tuo, kas mumyse geriausia, kas yra mūsų giliausia vidinė esybė: tai mumyse esantis Kristus.“

Netrukus Grandchamp bendruomenės seserys suvokė pašaukimą drauge su Taizé broliais ir Mažosiomis Jėzaus seserimis gyventi mažose bendruomenėse, dažnai skurdžiuose regionuose Alžyre, Izraelyje, Libane,

taip pat įvairiuose darbininkų rajonuose Europos šalyse ir savo buvimu liudyti paprastą maldos ir draugystės patirtį. Glaudūs ryšiai su vietos kaimynais ir Bažnyčiomis leido seserims susipažinti su liturginių apeigų įvairove visuotinėje Bažnyčioje ir atsiverti susitikimams su kitomis religijomis.

Grandchamp bendruomenės ekumeninis pašaukimas yra įsipareigojimas darbuotis dėl susitaikinimo tarp krikščionių, žmonijos šeimoje ir visos kūrinijos atžvilgiu. Gyvendamos bendruomenėje seserys greitai suprato, kad šis pašaukimas reikalauja įkūnyti susitaikinimą pirmiausia savo viduje ir tarpusavyje. Netrukus po Antrojo pasaulinio karo pabaigos prie pirmųjų seserų iš Šveicarijos ir Prancūzijos prisijungė vokietės ir olandės seserys (su nesenu istorinių įvykių paženklinta patirtimi), po to seserys iš Indonezijos, Austrijos, Kongo, Čekijos, Švedijos ir Latvijos, priklausančios įvairioms konfesijoms. Šiuo metu bendruomenėje yra apie penkios dešimtys įvairių kartų seserų.

Kaip ir visi pakrikštytieji, seserys pašauktos tapti tuo, kas jos jau yra giliausia esmė – bendrystės žmonėmis. Kaip galime būti tokie bendrystės žmonės, jei pirmiau neišmokstame priimti save su savo skirtybėmis? Skirtingumas yra Dievo dovana ir drauge didžiulis iššūkis. Bendruomenė, apimdama konfesijų, kalbų, kultūrų ir kartų kitoniškumą, susiduria su iššūkiu, kaip mažu masteliu gyventi vienybėje apimant tą įvairovę. Šis skirtingumas reiškia taip pat skirtingus maldos, galvosenos, veikimo ar bendravimo būdus, taip pat skirtingus charakterius. Kaip galima darbuotis dėl susitaikinimo, jei ne per diena iš dienos išgyvenamą atleidimą? Visų pirma tai reikalauja darbuotis savo viduje, taip pat santykių plotmėje pasitikint Dievo gailėstingumu. Visa tai prasideda širdyje, kur glūdi visokio skaldymosi šaknis, kur yra giliausios žaizdos, kuriomis turi būti pasirūpinta, kad širdis priimtų gydančią Dievo ramybę. Taigi vienybė tarp mūsų yra lėto ir kantraus mūsų gyvenimo perkeitimo, kurį Dvasia įvykdo mums pritarus, vaisius.

Liturginė malda yra tarsi bendruomenės dienos stuburas, jis suburia bendruomenę kasdien po keturis kartus. Liturginiai laikotarpiai padeda seserims vidujai priimti Kristaus gyvenimą per Šventąją Dvasią.

Grandchamp koplyčios centre esanti Trejybės ikona tyliai sveikina bendruomenės seseris. Ji kviečia jas įžengti į Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios meilės bendrystę, leisti, kad ši meilė augtų jų viduje, skleistųsi per jų tarpusavio santykius, taip pat tarp tų, kurie atvyksta kaip svečiai. Dažnai praktikuojamas dalijimasis dovanomis. Seserys mėgsta sakyti, kad jos visada daugiau gauna negu duoda.

Šis svetingas priėmimas nulėmė nuostabių susitikimų su žmonėmis, kurie dar labiau atkreipė bendruomenės dėmesį į neprievartos nuostatą Evangelijoje: tai Jeanas ir Hildegardė Goss, Josephas Pyronnet ir Simone Pacot, kurie pradėjo „Bethesda“ susitikimuose vykdomą gelminę evangelizaciją. Tuo pat metu didėjo seserų dėmesys ekologijai, ir tai konkrečiai reikėsi taikant organinę daržininkystę, naudojant aplinkai draugiškus produktus ir rūpestingai apsvarstant būdą, kaip seserys maitinasi, keliauja, tvarko savo gėrybes, ir ką reiškia gyventi solidarčiai. Štai kodėl seserys rūpinasi puoselėti ryšius ir dalytis su kitomis bendruomenėmis, grupėmis, judėjimais ir įsipareigojusiaisiais asmenimis, ypač bendrauja per vienuolinių bendruomenių tinklus vietiniu, regioniniu, tarptautiniu ir ekumeniniu lygmeniu. Seserys taip pat dalyvauja ekumeniniame dialoge ir dialoge tarp religijų, bendrauja su judėjimais, puoselėjančiais susitaikinimą, teisingumą, taiką ir kūrinijos integralumą.

Seserys su dėkingumu priima atsinaujinimą, tačiau, nepaisant to, jos, kaip ir daugelis kitų Europos bendruomenių, susiduria su gyvybinių jėgų silpnėjimu. Vyresnis amžius verčia jas būti kūrybingas. Panašiai kaip pirmosios seserys buvo priklausomos nuo pagalbos, gaunamos iš kitų, taip ir šiandien seserims reikia išorinės pagalbos, kad galėtų priimti kitus svečius. Jų siūloma savanorystė yra dalijimasis maldos gyvenimu bei darbu. Bendruomenė pirmiausia atvira jauniems žmonėms, tačiau nenustato jokių amžiaus ribojimų, yra atvira visų žemynų žmonėms, norintiems įprasminti savo gyvenimą: tai įvairių denominacijų krikščionys,

broliai ir seserys iš kitų bendruomenių, kartais žydai, musulmonai ir kitų religijų išpažinėjai, taip pat žmonės, neišpažįstantys konkrečios religijos. Tuo būdu bendruomenė trokšta tapti maldos namais kiekvienam, svetingo priėmimo, dialogo ir susitikimo vieta.

Kitų vienuolinių bendruomenių neturtas atvėrė naują tarnystę, kuri ragina seseris įsiklausyti ir drauge su kitais vienuoliais apsvastyti, kaip į tai atsiliiepti. Tai nauja malonė kartu tapti maldos ir susitaikinimo vieta. Šešerius metus viena iš Grandchamp bendruomenės seserų gyveno Prancūzijoje, ekumeninėje seserijoje su įvairių bendruomenių seserimis. Jau keletą metų seserys rengia paprastas keliones su trijų mėnesių trukmės viza, kad patirtų gyvenimą Izraelyje. Viena iš seserų prisijungė prie Mažųjų Jėzaus seserų, kad galėtų dalytis jų kasdieniu gyvenimu. Kiek vėliau dvi kitos seserys gyveno karmeličių Šv. Juozapo bendruomenėje. Šiandien kai kurios seserys neformaliu būdu dalyvauja Taizė bendruomenės gyvenime. Dėl šių naujų patirčių bendruomenė tampa turtingesnė gaudama naujų dovanų.

Pasaulio Bažnyčių tarybos (PBT) darbas užima svarbią vietą Grandchamp bendruomenės maldoje. Kiekvieną pirmadienio vakarą seserys meldžiasi maldavimais pagal PBT pasiūlytą ekumeninį maldų ciklą. Seserys turėjo privilegiją dalyvauti keliose PBT asamblėjose Vankuveryje, Hararėje, Porto Alegreje. Keletą metų seserys taip pat dalyvavo Bossey ekumeniniame institute, mažoje maldos, svetingumo ir draugystės bendruomenėje, per šio instituto vykdomą akademinę veiklą.

Bažnyčių susitaikinimo kelyje vienuolinis gyvenimas, nors būdamas labai paslėptas, užima privilegijuotą vietą. Jame giedama apie prisikėlusį Kristų, visuomet atvirą bendrystės dovaną, kurią Šventoji Dvasia išskleidžia daugybe veidų ir dovanų. Tai tarsi raugas tešloje, vienybės fermentas, nes nuveda mus į tikėjimo slėpinio gelmes, nuolatinio atsivertimo ir perkeitimo kelią. Tam tikromis aplinkybėmis vienuolinis gyvenimas gali padėti individui pranokti save patį. Kartais mums nežinomu būdu tai sukelia sąšaukas kitoje Kristaus kūno dalyje. Štai kaip tai nusakė kun. André Louf:

„Susiskaldžiusioje Bažnyčioje vienuolynas instinktyviai sudaro „nepriklausomą Dvasios žemę“. Vienuolynas turi būti ypatinga, parecellence ekumeninė žemė. Jis gali būti bendrystės provaizdis ir įgyvendinti tai, kas kitur egzistuoja tik viltimi. Kad ir kur tai būtų, giliausia prasme vienuolynas nepriklauso nei stačiatikybei, nei katalikybei, nors tarp jų dar laikinai yra skilimas. Tai jau ženklina nepadalytą Bažnyčių, link kurios Dvasia šiandien mus galingai veda.“

Daugiau informacijos: www.grandchamp.org

Maldos už krikščionių vienybę savaitės temos 1968–2021 m.

Nuo 1968 m. Maldos už krikščionių vienybę savaitės tekstus rengė „Tikėjimo ir tvarkos“ komisija ir Popiežiškoji krikščionių vienybės taryba (buv. Sekretoriatas krikščionių vienybei skatinti). Nuo 1975 m. Maldos už krikščionių vienybę savaitės tekstus rengia kaskart kitos šalies vietinės ekumeninės grupės.

1968 „Jo didybės šlovei“ (*Ef 1, 14*)

1969 „Esate pašaukti laisvei“ (*Gal 5, 13*)
(Parengiamasis susitikimas Romoje, Italijoje.)

1970 „Esame Dievo bendradarbiai“ (*1 Kor 3, 9*)
(Parengiamasis susitikimas Niederaltaich vienuolyne, VFR.)

1971 „<...> ir Šventosios Dvasios bendrystė“ (*2 Kor 13, 13*)
(Parengiamasis susitikimas Baryje, Italijoje.)

1972 „Aš jums duodu naują įsakymą“ (*Jn 13, 34*)
(Parengiamasis susitikimas Ženevoje, Šveicarijoje.)

1973 „Viešpatie, išmokyk mus melstis“ (*Lk 11, 1*)
(Parengiamasis susitikimas Montserato abatijoje, Ispanijoje.)

1974 „Kad kiekvienos lūpos išpažintų: Jėzus Kristus yra Viešpats“ (*Fil 2, 1*)
(Parengiamasis susitikimas Ženevoje, Šveicarijoje.)

1975 „Dievo siekis: visa suvienyti Kristuje“ (*Ef 1, 3–10*)
(Medžiagą rengė Australijos grupė; parengiamasis susitikimas Ženevoje, Šveicarijoje.)

1976 „Būsime panašūs į Jį“ (*1 Jn 3, 2*) arba „Pašaukti tapti tuo, kas esame“
(Medžiagą rengė Karibų Bažnyčių Konferencija; parengiamasis susitikimas Romoje, Italijoje.)

1977 „Drauge išverti viltyje“ (*Rom 5, 1–5*)
(Medžiaga rengta Libane vykstant pilietiniam karui; parengiamasis susitikimas Ženevoje.)

1978 „Nebesate svetimi“ (*Ef 2, 13–22*)
(Medžiagą rengė Mančesterio ekumeninė grupė Anglijoje.)

1979 „Patarnaukite vieni kitiems Dievo šlovei“ (*1 Pt 4, 7–11*)
(Medžiaga rengta Argentinoje; parengiamasis susitikimas Ženevoje, Šveicarijoje.)

1980 „Teateinie Tavo karalystė“ (*Mt 6, 10*)
(Medžiagą rengė Berlyno ekumeninė grupė VDR; parengiamasis susitikimas Milane, Italijoje.)

1981 „Viena Dvasia – daug dovanų –vienas kūnas“ (*1 Kor 12, 3b–13*)
(Medžiagą rengė Graymoor pranciškonų bendruomenė JAV; parengiamasis susitikimas Ženevoje Šveicarijoje.)

1982 „Tegu visi randa namus Tavyje, Viešpatie“ (*Ps 84*)
(Medžiaga rengta Kenijoje; parengiamasis susitikimas Milane, Italijoje.)

1983 „Jėzus Kristus – pasaulio gyvybė“ (*1 Jn 1, 1–4*)
(Medžiagą rengė Airijos ekumeninė grupė; parengiamasis susitikimas Céligny (Bossey), Šveicarijoje.)

- 1984 „Pašaukti būti viena per mūsų Viešpaties kryžių“ (*1 Kor 2, 2 ir Kol 1, 20*)
(Parengiamasis susitikimas Venecijoje, Italijoje.)
- 1985 „Iš mirties į gyvenimą su Kristumi“ (*Ef 2, 4*)
(Medžiaga rengta Jamaikoje; parengiamasis susitikimas Grandchamp, Šveicarijoje.)
- 1986 „Tapsite mano liudytojais“ (*Apd 1, 8*)
(Medžiaga rengta Slovėnijoje; parengiamasis susitikimas Jugoslavijoje.)
- 1987 „Suvienyti Kristuje – naujame kūrinyje“ (*2 Kor 5, 17–6, 4a*)
(Medžiaga rengta Anglijoje; parengiamasis susitikimas Taizė, Prancūzijoje.)
- 1988 „Dievo meilė išveja baimę“ (*1 Jn 4, 18*)
(Medžiaga rengta Italijoje; parengiamasis susitikimas Pinerole, Italijoje.)
- 1989 „Statyti bendruomenę: vienas kūnas Kristuje“ (*Rom 12, 5–6a*)
(Medžiaga rengta Kanadoje; parengiamasis susitikimas Whaley Bridge, Anglijoje.)
- 1990 „Kad visi būtų viena <...> Kad pasaulis įtikėtų“ (*Jn 17*)
(Medžiaga rengta Ispanijoje; parengiamasis susitikimas Madride, Ispanijoje.)
- 1991 „Visos tautos, šlovinkite Viešpatį“ (*Ps 117 ir Rom 15, 5*)
(Medžiaga rengta Vokietijoje; parengiamasis susitikimas Rotenburge prie Fuldos, VFR.)
- 1992 „Aš esu su jumis per visas dienas <...> Tad eikite“ (*Mt 28, 16*)
(Medžiaga rengta Belgijoje; parengiamasis susitikimas Briugėje, Belgijoje.)
- 1993 „Nešti Dvasios vaisių krikščionių vienybei“ (*Gal 5, 22–23*)
(Medžiaga rengta Zaire; parengiamasis susitikimas prie Ciuricho, Šveicarijoje.)
- 1994 „Dievo namiškiai: pašaukti būti vienos širdies ir vienos sielos“ (*Apd 4, 32*)
(Medžiaga rengta Airijoje; parengiamasis susitikimas Dubline, Airijos Respublikoje.)
- 1995 „Koinonia: bendrystė su Dievu ir tarpusavyje“ (*Jn 15, 1*)
(Medžiagą rengė Tikėjimo ir tvarkos komisija; parengiamasis susitikimas Bristolyje, Anglijoje.)
- 1996 „Štai aš stoviu prie durų ir beldžiu“ (*Apr 3, 14–22*)
(Medžiaga rengta Portugalijoje; parengiamasis susitikimas Lisabonoje, Portugalijoje.)
- 1997 „Kristaus vardu maldaujame: *Susitaikinkite su Dievu*“ (*2 Kor 5, 20*)
(Medžiagą rengė Šiaurės ekumeninė taryba; parengiamasis susitikimas Stokholme, Švedijoje.)
- 1998 „Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumui“ (*Rom 8, 14–27*)
(Medžiaga rengta Prancūzijoje; parengiamasis susitikimas Paryžiuje, Prancūzijoje.)
- 1999 „Jie bus jo tauta, o pats Dievas bus su jais“ (*Apr 21, 1–7*)
(Medžiaga rengta Malaizijoje; parengiamasis susitikimas Bose vienuolyne, Italijoje.)
- 2000 „Šlovė Dievui, kuris palaimino mus Kristuje“ (*Ef 1, 3–14*)
(Medžiagą rengė Vidurio Rytų Bažnyčių taryba; parengiamasis susitikimas La Vernoje, Italijoje.)
- 2001 „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“ (*Jn 14, 1–6*)
(Medžiaga rengta Rumunijoje; parengiamasis susitikimas Vulkane, Rumunijoje.)
- 2002 „Su Tavimi yra gyvenimo versmė“ (*Ps 36, 5–9*)

(Medžiaga rengė Europos vyskupų konferencijų taryba (CCEE) ir Europos Bažnyčių konferencija (CEC); parengiamasis susitikimas Otmaringo ekumeniniame centre prie Augsburga, VFR.)

2003 „Lobį nešiojamės moliniuose induose“ (*2 Kor 4, 4–18*)
(Medžiaga rengta Argentinoje; parengiamasis susitikimas „Los Rubios“ ekumeniniame centre Ispanijoje.)

2004 „Aš jums palieku ramybę“ (*Jn 14, 27*)
(Medžiaga rengta Alepe, Sirijoje; parengiamasis susitikimas Palerme, Italijoje.)

2005 „Kristus, vienintelis Bažnyčios pamatas“ (*1 Kor 3, 1–23*)
(Medžiaga rengta Slovakijoje; parengiamasis susitikimas Pieštianuose, Slovakijoje.)

2006 „Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų“ (*Mt 18, 18–20*)
(Medžiaga rengta Airijoje; parengiamasis susitikimas Prosperous, Kildero grafystėje, Airijoje.)

2007 „Jis daro, kad kurtieji girdi ir nebyliai kalba“ (*Mk 7, 31–37*)
(Medžiaga rengta Pietų Afrikoje; parengiamasis susitikimas Faverže, Prancūzijoje.)

2008 „Be paliovos melskitės“ (*1 Tes 5, 12a. 13b–18*)
(Medžiaga rengta JAV; parengiamasis susitikimas Graymoor, Garrison, JAV.)

2009 „Kad juodu būtų sujungti tavo rankoje“ (*Ez 37, 15–28*)
(Medžiaga rengta Korėjoje; parengiamasis susitikimas Marselyje, Prancūzijoje.)

2010 „Jūs esate šių dalykų liudytojai“ (*Lk 24, 48*)
(Medžiaga rengta Škotijoje; parengiamasis susitikimas Glazge, Škotijoje.)

2011 „Vieningai laikėsi apaštalu mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų“ (*Apd, 2, 42*)
(Medžiaga rengta Jeruzalėje; parengiamasis susitikimas Saydnaya, Sirijoje.)

2012 „Būsime perkeisti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pergale“ (plg. *1 Kor 15, 51–58*)
(Medžiaga rengta Lenkijoje; parengiamasis susitikimas Varšuvoje, Lenkijoje.)

2013 „Ko Viešpats reikalauja iš mūsų?“ (*Mch 6, 6–8*)
(Medžiaga rengta Indijoje; parengiamasis susitikimas Bengalūre, Indijoje.)

2014 „Argi Kristus padalytas?“ (*1 Kor 1–17*)
(Medžiaga rengta Kanadoje; parengiamasis susitikimas Monrealyje, Kanadoje.)

2015 „Jėzus ją paprašė: „Duok man gerti““ (*Jn 4, 7*)
(Medžiaga rengta Brazilijoje; parengiamasis susitikimas San Paule, Brazilijoje.)

2016 „Pašaukti skelbti šlovingų viešpaties darbų“ (*1 Pt 2, 9*)
(Medžiaga rengta Latvijoje; parengiamasis susitikimas Rygoje, Latvijoje.)

2017 „Susitaikinti: Kristaus meilė mus ragina“ (plg. *2 Kor 5, 14–20*)
(Medžiaga rengta Vokietijoje; parengiamasis susitikimas Vitenbenberge, Vokietijoje.)

2018 „Tavo dešinė, Viešpatie, yra nuostabi jėga“ (*Iš 15, 6*)
(Medžiaga rengta Karibų regione; parengiamasis susitikimas Nasau, Bahamų salose.)

2019 „Tik to, kas teisu, teisingai tesieksi“ (*Ist 16, 18–20*)
(Medžiaga rengta Indonezijoje; parengiamasis susitikimas Džakartoje, Indonezijoje.)

2020 „Su mumis elgėsi labai draugiškai“ (plg. *Apd 28, 2*)

(Medžiaga rengta Maltoje; parengiamasis susitikimas Rabate, Maltoje.)

2021 „Pasilikite mano meilėje ir jūs duosite daug vaisių“ (plg. *Jn* 15, 5–9)
(Medžiaga rengta Grandchamp bendruomenėje; parengiamasis susitikimas Areuse, Šveicarijoje.)

Maldos už krikščionių vienybę savaitės istorijos svarbios datos

Apie 1740 m. – Škotijoje atsirado su Šiaurės Amerika susijęs sekmininkų sąjūdis, kvietęs atnaujinti tikėjimą, melstis už visas Bažnyčias ir išvien su jomis.

1820 – Kun. Jamesas Haldane'as Stewartas paskelbia „Pasiūlymus dėl visuotinės krikščionių sąjungos siekiant Dvasios išliejimo“ (*Hints for the General Union of Christians for the Outpouring of the Spirit*).

1840 – Kun. Ignatius Spenceris, į katalikybę atsivertęs anglikonas, pasiūlo įsteigti Maldos už vienybę sąjungą.

1867 – Anglikonų vyskupų Lambeto I susirinkimo Nutarimų preambulėje pabrėžiama maldos už vienybę svarba.

1894 – Popiežius Leonas XIII įvairiuose dokumentuose ragina praktikuoti Maldos už vienybę oktavą Sekminių kontekste.

1908 – Kun. Paulo Wattsono iniciatyva švenčiama Maldos už Bažnyčios vienybę oktava.

1926 – „Tikėjimo ir tvarkos“ sąjūdis pradeda publikuoti „Pasiūlymus dėl Maldos už krikščionių vienybę aštuondienio“.

1935 – Kun. Paulis Couturier Prancūzijoje ragina švęsti Maldos už krikščionių vienybę visuotinę savaitę, grindžiamą malda už „Kristaus trokštą vienybę jo panorėtomis priemonėmis“.

1958 – Liono ekumeninis krikščionių vienybės centras (Prancūzija), bendradarbiaudamas su Pasaulio Bažnyčių tarybos Tikėjimo ir tvarkos komisija, pradeda rengti medžiagą Maldos savaitei.

1964 – Jeruzalėje popiežius Paulius VI ir patriarchas Atenagoras I drauge meldžiasi Jėzaus malda, kad „visi būtų viena“ (*Jn* 17, 21).

1964 – Vatikano II Susirinkimo Dekrete dėl ekumenizmo pabrėžiama, kad malda yra ekumeninio sąjūdžio siela, ir raginama švęsti Maldos savaitę.

1966 – Pasaulio Bažnyčių tarybos Tikėjimo ir tvarkos komisija ir Sekretoriatas krikščionių vienybei skatinti (dabar Popiežiškoji krikščionių vienybės taryba) nutaria kasmet kartu rengti tekstus Maldos savaitei.

1968 – Maldos savaitė pirmą kartą švenčiama remiantis tekstu, kurį drauge parengė Tikėjimo ir tvarkos komisija ir Sekretoriatas krikščionių vienybei skatinti (dabar Popiežiškoji krikščionių vienybės taryba).

1975 – Maldos už krikščionių vienybę savaitė pirmą kartą švenčiama remiantis tekstais, parengtais vietinės ekumeninės grupės Australijoje.

1988 – Maldos už krikščionių vienybę savaitei skirta medžiaga panaudojama Malaizijos krikščionių federacijos steigimo pamaldose; ši federacija vienija pagrindines krikščionių konfesijas šioje šalyje.

1994–1996 m. tekstai parengti dalyvaujant dviem ekumeninėms pasauliečių organizacijoms – Krikščioniškajai jaunų vyrų asociacijai (YMCA) ir Krikščioniškajai jaunų moterų asociacijai (YWCA).

2004 – Nutariama, kad Maldos už krikščionių vienybę savaitės medžiaga bus vienodu formatu skelbiama ir pristatoma jos rengėjų: Tikėjimo ir tvarkos komisijos (Pasaulio Bažnyčių tarybos) ir Popiežiškosios krikščionių vienybės tarybos (Katalikų Bažnyčios).

2008 – Švenčiamos Maldos už krikščionių vienybę savaitės šimtosios metinės. (Šios iniciatyvos pirmtakė, Bažnyčios vienybės oktava, pirmą kartą minėta 1908 m.)

2017 – Minint Reformacijos 500-ąsias metines Maldos už krikščionių vienybę savaitės tekstus rengė Vokietijos krikščionys.